

A  ı k k a r a

Hayâli, kayalı, hakka dayalı dergi

↻ Mehmet Akif Ersoy ↻ Ali Kemal Yiğit ↻ Nurgül Kaynar Yüce
↻ Tacettin Şimşek ↻ Yaşar Bayar ↻ Mehmet Osmanoğlu ↻ Halit Yıldırım
↻ Cevat Akkanat ↻ Mehmet Pektaş ↻ Ziya Nurdan ↻ M. Nihat Malkoç
↻ Cahit Can ↻ Zekeriya Çakabey ↻ Tayyib Atmaca ↻ Hacı Musa Tuncer

40. Sayı Temmuz 2021

❖ Mehmet Pektaş

Baba'nın Oğlu Kemal Geri Dönüyor

Avukat, ceketini kollarını geçirmeden omuzlarına aldı. Sehpanın üzerindeki paketten bir sigara çekip du-
dağının sağ tarafına doğru yerleştirdi. Başı önde, elleri
pantolonunun cebinde ağır adımlarla salonda volta at-
maya başladı. Onun bu hali Hamdi'nin gözünden kaç-
madı:

"Hayrola Avukat, şu sıralar çok düşüncelisin. Terso
bir durum mu var?"

Avukat, istifini bozmadan konuştu:

"Daha ne olsun Hamdi? Muhtar hapisten çıkıyor.
Herkes haber göndermiş ve barış ilan etmiş. Güya
güçlerini birleştirip uyuşturucu, kara para, kaçakçılık,
kumar piyasasını ele geçireceklermiş. Kemal'in küsüp
pişmaniyecilik yapmak için İzmit'e dönmesini de fir-
sat olarak değerlendiriyormuş. Dikiştutmaz Sabri bile
onunla anlaştı diyorlar."

Hamdi, Dikiştutmaz adını duyar duymaz afalladı.

"Bu, Dikiştutmaz nasıl gebermedi hâlâ şaşıyorum.
Adamı, hapishane çıkışı delik deşik ettiler, yine ölme-
di. Herif kedi gibi yedi canlı."

"Öyle... Dikiştutmaz Sabri ile Muhtar anlaşırca biz
saf dışı kaldık demektir. Adamlar parsayı toplar biz de
avucumuzu yalarız. Bu bize Muhtar'ın atacağı ikinci
büyük kelek olur."

Hamdi tok sesiyle:

"Şu Şükrü Baba davasını mı kastediyorsun?" dedi.

Bu sırada papağan Ziya konuşmaya da başladı:

"Şükrü Baba, Şükrü Baba..."

Avukat, Hamdi'ye doğru dönerek o zamana kadar
ağzında yakmadan tuttuğu sigarayı ateşledi. Derin bir
nefes çekti:

"Planımız işleseydi Muhtar avucumuzun içindeydi.
Muhtar'ı gazlayıp Şükrü Baba'nın üstüne saldık. Muh-
tar akıllı çıktı, Baba'yı kendi temizlemek yerine kiralık
adam tuttu. Daha dünkü çocuk elimizde oynatırız der-
ken Baba'nın yerine geçince de ilk bizi harcadı. Sonra
Muhtar'ı ortadan kaldırsın diye Baba'nın oğlu Kemal'i
getirdik o da fos çıktı. Kemal'e kabadayılığı öğretip
tam işleri yoluna koymuştuk ki bu defa adam, kabada-
yılığı bırakıp pişmaniyeciliğe döndü."

Hamdi de bir sigara yaktı:

"Fena mı oldu Avukat? Malları bize kaldı."

"Bize kaldı ama kanunen değil. Kemal peşine düşme-
se de mirasçıları malları elimizden alabilir."

"Sen yine bir şeyler duydun galiba. Yoksa Kemal ev-
lendi mi?"

"Evlenmedi ama evlenecek. Geçen gün, bizim Mey-
haneci Arap'ın mekânına gittim. O söyledi, Kemal ni-
şanlanmış, yakında düğünü varmış."

Hamdi, kahkahayla:

"O kekle kim evlenir ki!" deyince Papağan Ziya'nın
sesi duyuldu:

"Kelek Kemal, Kelek Kemal..."

Avukat, Ziya'ya bir parça yem attıktan sonra:

"Kelek melek, yarın bir çocuğu olursa kanunen hiçbir
şey iddia edemeyiz. Mallar elimizden uçar gider." dedi.

Hamdi işin ciddiyetini yeni anlıyordu:

"Senin mutlaka bir planın vardır Avukat." dedi.

Avukat, bıyıklarını burarak hafifçe başını salladı:

"Evet, bir planım var. Baba'nın oğlu Kemal'i buraya
getireceğiz. Tıpkı geçmişte olduğu gibi onu Muhtar'ın
ve Dikiştutmaz'ın üstüne salacağız."

Hamdi, oturduğu yerden sıçrayıp Avukat'ın karşısına
dikildi:

"Olmaz Avukat. O salağı başımıza bela etme. Geçen
sefer ona kabadayılığı öğreteceğim diye anamdan em-
diğim süt burnumdan gelmişti."

Avukat yerinden kalkıp Hamdi'nin karşısına geldi,
sağ elini Hamdi'nin omzuna koydu:

"Meraklanma, bu defa işimiz önceki kadar zor olma-
yacak."

Hamdi, Avukat'ın kendinden emin tavrı karşısında
sakinleşmişti:

"Nasıl?" diye sordu. Avukat, elini arkasında bağlayıp
pencereye doğru ilerledi:

"Kabadayılığın raconu değişti evlat. Bu işler artık si-
lahla bıçakla olmuyor." Hamdi:

"Peki neyle oluyor?"

Avukat, sırtını dönüp gülümsedi:

"Kamera ve tripodla..."

Hamdi bir şey anlamamıştı. Sigarasını masanın üze-
rindeki küllükte söndürüp:

"Planın nedir Avukat." diye sordu.

Avukat, gelip Hamdi'nin karşısındaki koltuğa otur-
du:

"Planım şu, Baba'nın oğlu Kemal'i İzmit'ten getirip
burada video çekeceğiz. Kemal sanki bizim işleri Di-
kiştutmaz ve Muhtar çevirmiş gibi anlatacak. İşin so-
nunda ölen ölecek kalan kodesi boylayacak. Bir taşla
iki değil üç kuş vuracağız."

Hamdi, Avukat'ın söylediklerini kafasında yorumla-
maya çalıştı:

"Ben pek bir şey anlamadım Avukat. Daha açık et
planı."

"Mesela kaçak sigara işi... Biliyorsun bizim depo
kaçak sigarayla dolu ne satabiliyoruz ne atabiliyo-
ruz. Kemal ineği, kameranın karşısına geçip 'Muhtar,
memlekete kamyon kamyon kaçak sigara getiriyor.

İnanmayan varsa gitsin Kartal'daki depoya baksın.' diyecek. Kartal'daki depoya gerekirse üç beş kutu sigara da yerleştireceğiz. Deponun tapusu nasıl olsa Kemal'in üstüne. Üç beş tane de koftiden evrak hazırlayıp kameraya gösterdik mi, millet bu dümeni Niğde gazozu gibi içer."

Hamdi'nin sert suratındaki kaslar gevşemiş gevrek gevrek gülmeye başlamıştı. Büfeye doğru gidip iki bardak viski doldurdu. Kadehlerden birini Avukat'a uzattı.

"Şerefe" diyerek kadehleri tokuşturdular. Papağan Ziya da arkadan:

"Şerefe şerefe" diye konuşuyordu.

Avukat kadehini yudumladıktan sonra:

"Haydi hazırlan evlat, İzmit'e gidip Baba'nın oğlu Kemal'i getirelim." dedi.

Hamdi:

"Peki Kemal'i nasıl ikna edeceğiz?" diye sordu.

Avukat, elindeki kadehi bar masasına bıraktıktan sonra gülerek elini göğsüne vurdu:

"Onu bana bırak film çekeceğiz diyeceğiz hergeleyle. Bilirsin böyle şeyleri sever."

Bu cevap Hamdi'yi memnun etmişti:

"Anladım Kemal uyanmadan videolar çekilecek. Yalnız bu salatalık anlattığın dümeni ezberleyemez. Eline yüzüne bulaştırır. Demedi demel!"

Avukat, bar taburesine kolunu dayadı, tespihini sallamaya başladı:

"Meraklanma, Kemal'in beceremediği yerde kaydı durdurur yeniden başlatırız. Gerekirse parça parça çeker sonradan montajlarız."

Avukat ve Hamdi vakit kaybetmeden İzmit'e doğru yola çıktılar. Kemal, tahmin ettikleri gibi istasyonda pişmaniye satıyordu. Avukat ve Hamdi'yi görünce pişmaniye poşetini bıraktı, koşup ikisine de sarıldı yanaklarından öptü:

"Ah canım benim, beni görmeye mi geldiniz?" dedi.

Avukat:

"Evet, Kemal oğlum seni çok özledik." diye karşılık verdi.

Kemal:

"Ben de sizi özledim be, iyi ki geldiniz!" deyip ikisinden de birer makas aldı.

Bu hareketten hiç hoşlanmayan Hamdi tam yumruğunu kaldırmıştı ki Avukat'ın kaş göz işaretiyle geri indirdi.

Avukat, Kemal'in koluna girdi, birlikte yürümeye başladılar. Avukat'ın Kemal'i ikna etmesi hiç zor olmadı. Avukat, mafya filmi çekeceklerini söyleyince Kemal bunun pişmaniye reklamı olması konusunda ısrar etti. Sonunda anlaştılar. Kemal, önce Avukat'ın ona öğreteceklerini anlatacak sonra da pişmaniyele-

rinin reklamını yapacaktı. Kemal, bu sayede satışlarının artacağını düşünüyordu. Hamdi kaşını gözünü "Pişmaniye de nereden çıktı?" dercesine oynattı. Avukat, Hamdi'ye bir göz kırıp eliyle makas işareti yaptı: "Montajda hallederiz." dedi usulca.

Vakit kaybetmeden İstanbul'a doğru yola çıktılar. Köşkün salonuna girdiklerinde papağan Ziya:

"Hoş geldin Kemal. Kelek Kemal, İnek Kemal." diye konuşmaya başladı.

Kemal:

"Ulan bu eşşoğlu eşek hâlâ duruyor mu?" diyerek kafese yöneldi: "Ulan Ziya seni kesip yahni yapacağım." dedi.

Ziya:

"Annecim çok korktum, sahte kabadayı, sahte kabadayı!" diye konuşuyordu.

Avukat, Kemal'in yanına gelip elini omzuna koydu: "Uyma şu kuşa Kemal. Biliyorsun babanın emaneti." dedi.

Kemal:

"O da kuşa kuşluğunu bilsin." diye karşılık verdi.

Avukat, Kemal'in eline bir poşet tutuşturdu:

"Boş ver şimdi kuşu. Yukarı çık, poşettekileri giy de gel. Haydi aslan oğlum." dedi.

Papağan Ziya:

"Ödlek Kemal, ödlek Kemal" diye ses çıkarmaya devam ediyordu.

Avukat, Kemal'i merdivenlere kadar götürdükten sonra Hamdi'ye:

"Evlat, yardım et şu masayı çekelim." dedi.

Birlikte masayı ışığın altına doğru çektiler. Sonra Avukat, babanın tabancasını kasadan çıkardı, masanın sağ tarafına koydu. Yanına birkaç paket kaçak sigara yerleştirdi. Bu sırada Kemal üzerinde beyaz takım elbise başında fötr şapka ile merdivenlerde görüldü. Sol omzunu düşürerek ağır ağır merdivenlerden indi. Onu karşısında gören Avukat:

"Aslanım benim, işte babasına layık evlat, gel sana bir sarılayım." dedi.

Sonra da onu masaya oturttu. Kemal yerine oturunca sağına soluna bakındı. Bir anda sesini yükseltti:

"Pişmaniye, pişmaniyelerim nerede ulan! Şöyle masanın ortasına da pişmaniye kutularından koyun, reklamım güzel olmazsa hepinizi pişman ederim, ona göre."

Avukat, ister istemez Kemal'in gösterdiği yere birkaç kutu pişmaniye koydu. Biraz geri gidip masa düzenine baktı.

"Sol taraf boş kaldı. Oraya ne koysak acaba?" dedi.

Bu arada Hamdi, cebinden sustalı bir bıçak çıkarıp açtı:

"Bu olur mu?"

Avukat, bıyıklarını burarak göz ucuyla bıçağa baktı:

“Lüzum yok, babanın makinesini koyduk zaten. Hah buldum, kitap! Kitap koyalım.”

Hamdi, şaşırmişti:

“Kitap mı? Kitap ne alaka Avukat!”

Avukat’ın yüzünde bir gülümseme belirdi:

“Mânâsı derindir evlat, hepinizin canına okuyacağım demek! Sen koş bir kitap getir. Kamerayla tripod da unutma.”

Avukat, Kemal’in sağına papağan Ziya’nın kafesini koyarken Hamdi, elimde bir kitapla geldi.

“Avukat, bunu bulabildim, yemek tarifi kitabı.” dedi.

Avukat:

“Olsun, ters koyarız, ne kitabı olduğu anlaşılmaz.”

Kısa süre sonra her şey hazırды. Hamdi, kameranın başına geçti, Avukat da Kemal’e ne söyleyeceğini anlatıyordu.

Kemal her seferinde:

“Tamam, Avukat amca çok iyi anladım.” diyor ama kamera kayda başlayınca:

“Ben ne söyleyecektim yav!” deyip kalıyordu.

Defalarca kaydı durdurup yeniden başlamalarına rağmen bir arpa boyu yol kat edemediler. Hamdi, sınırdan saçlarını yoluyor, Avukat, bıyıklarını çekiştirip duruyordu. Papağan Ziya:

“Gerzek Kemal ben bile ezberledim.” diye ses çıkarıyordu.

Kemal de daha fazla dayanamadı:

“Ağabey en iyisi bu kuş konuşsun ben onun yerinde dikileyim.” Avukat:

“Ulan Kemal, Baba’nın kuşu bile öttü, sende tık yok.” dedi.

Bir sigara molası verip yeniden işe koyuldular ama ne yaptılarsa Kemal’i birkaç dakika bile konuşturmayı başaramadılar. Kemal, söylenenleri unuttuyor, Avukat el kol işaretleriyle olayları hatırlatınca da araya Ziya giriyor, Kemal’in dikkatini dağıtıyordu. Avukat, Kemal’i konuşturamayınca eline yazılı bir metin vermeyi düşündü. Kemal’in söyleyeceklerini satır satır yazıp eline verdi.

Kemal:

“Valla Avukat Amca, sen de çok safmışsın. İşin kolayı vardı da beni neden şimdiye kadar uğraştırdın.” dedi.

Sonra da kâğıtlara baktı:

“Gülü gul... Ne yazıyor burada! Hamdiciğim oku da dinleyelim.”

Hamdi, Kemal’in yakasına yapıştığı gibi onu havaya kaldırdı sonra da koltuğun üzerine fırlattı.

Avukat:

“Oğlum sakın ol, bir çuval inciri berbat edeceksin.”

Hamdi dişlerini sıkarak:

“Abi bu kelek bizimle dalga geçiyor. Kâğıdı ters tut-

muş, bir de ne yazıyor diyor.” Avukat:

“Okuma yazma bilmiyor musun yoksa Kemal?” dedi.

Kemal, gülerek:

“Evelallah okumuşluğumuz var. Orta bire iki sene gidip üçüncü sene de sınıfta kalınca anam bendeki ticari dehayı görüp pişmaniyeciye çırak verdi.” dedi.

Avukat:

“Oğlum madem okuryazarsın ne diye kâğıdı ters tutuyorsun?”

Kemal sırtarak:

“Hamdi kızacak mı bakalım dedim. O da hemen kızdı inek!”

Hamdi, öfkeden kameranın başından uzaklaşıp biraz hava almak için pencereyi açtı, Avukat da onun yanına yöneldi. Kemal’se yerinden kalkıp kameranın sağına soluna baktı. Daha sonra kamerayı eline alıp etrafı çekmeye başladı.

“Güzel işmiş yav!” dedi. Sonra da: “İş demişken benim çişim geldi Hamdi ağabey.” dedi.

Hamdi öfkeyle bağırdı:

“Bana ne söylüyorsun ulan git yap!”

Kemal, elindeki kamerayı Hamdi ile Avukat’ı görecektir şekilde sehpanın üzerine bırakıp kasıklarını tutarak tuvalete koştu.

Kemal gelince çekimi güç bela yaptılar. Hamdi, önce Youtube’da “Baba’nın Oğlu Kemal” diye bir kanal açıp videoyu yükledi. Video yayınlanır yayınlanmaz büyük bir fırtına kopmuştu. Muhtar, bir basın toplantısı yaparak Kemal’in Baba’nın oğlu olmadığını iddia etti. DNA testi yapılmasını istedi. Ayrıca Kemal’in ardında Avukat ve Hamdi’nin olduğunu, kendilerine kumpas kurulduğunu anlatırken toplantıyı polis bastı, Muhtar gözaltına alındı. Eş zamanlı olarak depolara yapılan baskınlarda kaçak mallar yakalanınca Muhtar saf dışı edilmiş oldu. Sırada Dikiştutmaz vardı.

Kemal bu video çekme işini çok sevmişti. Elinde kamerayla ha bire çekim yapıyordu. Kâh Ziya ile konuşuyor, kâh etrafı çekiyordu. Kemal’i kendi haline bırakan Hamdi ile Avukat Dikiştutmaz için yapılacak videonun metnini hazırlamak üzere ayrı bir odaya geçti. Kemal, Avukat ile Hamdi’nin içeride kendi aralarında konuştuklarını görünce onları kapı aralığından gizlice çekti.

Avukat:

“Dikiştutmaz’ı uyuşturucu dümeniyle haklayacağız. Onun mekânlarına bu gece bizim Tecavüzcü Coşkun’u yollayıp gizlice toz koyduracağız. Biliyorsun Coşkun, cezaevinde Kemal’i şişlemeye çalışırken kendi kendini şişlemişti. Kemal’den intikam alacağı için bu işe balıklama atladı. Bu yeni video çekiminden sonra Dikiştutmaz’a haber uçuralım. Kemal senin

için video çekti, biz yayınlamadan kaseti ele geçirdik diyelim ve ona görüntüleri mail atalım. Biz bu video içinde yokuz, Kemal'i yurt dışından gizli servisler ele geçirmişler, her şeyi onlar yaptırıyorlar, Kemal şimdi şu adreste diyelim. Dikiştutmaz, Kemal'e dikiş atarken biz de videoyu Youtube'a yükleriz. Hem Kemal'den hem de Dikiştutmaz'dan kurtuluruz."

Hamdi telaşlanmıştı.

"Avukat, Muhtar'dan kurtulduk zaten, Dikiştutmaz'a hiç bulaşmasak diyorum."

Avukat:

"Olmaz evlat! Hem Dikiştutmaz'ı hem de Kemal'i ayıklamamız lazım. Biliyorsun bütün kirli işleri bizim tezgâhladık. İtalya'dan gelen üç parti uyuşturucu, dernek ayağına kurduğumuz kumar vaziyetleri... Depolar silme kaçak sigara, içki dolu. İş adamlarından aldığımız haraçlar, ihaleye girmemesi için tehdit ettiklerimiz de cabası... Kemal'in mallarına da birlikte çöktük. Şimdi göz göre göre bu serveti bu salağa mı teslim edelim? Ayrıca Dikiştutmaz, Kerim'le Erol'u senin öldürdüğünü öğrenmiş. Eğer bunları birbirine kırdıramazsak başımız büyük belada ona göre. Haydi vakit kaybetmeyelim, işimize bakalım."

Kemal, içeridekilerin kapıya yöneldiğini görünce hemen kamerayı Ziya'ya doğru çevirdi. Avukat, hazırladığı metni Kemal'e verdi, yine pişmaniyeye kutularının arasında çekim başladı. Çekim gece yarısına doğru bitti. Avukat bitkin halde Hamdi'ye döndü:

"Ben yatıyorum evlat. Sen de videoyu vakit kaybetmeden yükle. İşimizi sağlama alalım, sonra yatarsın." dedi.

Avukat, Kemal'le birlikte merdivenleri çıkarken ona: "İyi iş çıkardın evlat." dedi.

Kemal:

"Pişmaniyelerin satışı artar değil mi Avukat amca?" dedi.

Avukat:

"Ne diyorsun kapış kapış gidecek pişmaniyeler." diye karşılık verdi.

İkisi de ayrı ayrı odalara çekildiler. Hamdi videoyu kameradan bilgisayara yüklüyordu ancak video uzun olduğu için iş çok yavaş ilerliyordu. Hamdi'ninse gözlelerinden uyku akıyordu. Kayıtlar bilgisayara aktarılınca kadar biraz kestirmek için koltuğa uzandı. Bir süre sonra silah sesleriyle yerinden sıçradı, hemen belindeki silaha davrandı. Ortalıkta kimseler yoktu. Kemal, tek başına bilgisayarın başında pijamayla oturuyordu.

Hamdi telaşla:

"Ne arıyorsun burada?" diye sordu.

Kemal elinde kamerayla bilgisayarın ekranını çekiyordu:

"Uyku tutmadı ağabey, ben de kovboy filmi çekiyordum." dedi.

Hamdi rahatlamıştı, elindeki silahı beline soktu.

"Ulan hergele böyle film mi çekilir? Sakın başka yerleri karıştırıyım deme! Yatarken de beni kaldır, ben de o zaman kadar biraz kestireyim." diyerek kalktığı koltuğa tekrar uzandı.

Köşktekiler sabah gözlerini polis baskınıyla açtılar. Polisler Avukat'ı ve Hamdi'yi kelepçeleyip götürürken Kemal şaşkın şaşkın olup bitenleri izliyordu. Komiser, Kemal'in yanına gelip alnından öptü:

"Ne zamandır bunları takip ediyorduk. Sen suçlarını itiraf ettikleri videoyu Youtube'a yükleyince hemen harekete geçtik. Çok zekice bir iş yaptın aslanım." dedi.

O esnada komiserin yanındaki Dikiştutmaz da Kemal'e sarılıp:

"Kemal Baba, sen iyi adamsın. Sayende bunların kumpasından kurtuldum. İlk yayınladığın videodan sonra sıranın bana geldiğini anlamıştım. Ama senin ikinci videoyu yayınlaman beni akladı. Hem birinci videonun hem de üçüncü videonun tezgâh olduğu anlaşıldı. Ava gidenler avlanmış oldu. Bundan sonra senin yanındayım. Patron sensin."

Kemal şaşkın şaşkın:

"Ben mi yaptım tüm bunları?" diye sordu.

Komiser:

"Tabii sen! Kahraman oldun kahraman. Herkes seni konuşacak."

Kemal gülerken:

"Allah Allah! İkinci video, evet!" dedi.

Kemal, Avukat ve Muhtar'ın kendi aralarında konuşmalarını içeren ve her şeyi itiraf ettikleri videoyu yanlışlıkla Youtube'a yükleyince tüm planlar alt üst olmuş, Avukat ve Hamdi kendi kazdıkları kuyuya düşmüştü. Kemal, karakolda ifadesi alındıktan sonra serbest bırakıldı. Karakoldaki tüm polisler onunla fotoğraf çekirmek için sıraya geçti. Kemal binadan ayrılırken de tüm teşkilat kapının önündeydi. Karakolun pos bıyıklı başkomiseri Hulusi ona sarıldı, yanaklarından öptü. Bu sırada karakolun önüne siyah bir Chevrolet yanaştı, ön koltuktan inen Dikiştutmaz Sabri: "Buyur abi." diyerek arka kapıyı açtı. Kemal tam arabaya binecekti ki Başkomiser Hulusi:

"Kemal!" diye seslendi. Kemal, arkasına dönerken yine Dikiştutmaz'ın ayağına bastı. Başkomiser Hulusi:

"Seni hiç unutmayacağız Kemal!" dedi. Nasırına basılan Dikiştutmaz renkten renge girip bayılırken Kemal'in yüzünde o bildik gülümseme vardı.